

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Szofizmák a politikában.

Pécs, 1898. június 17.

Vannak, a kik azt tartják, hogy a politika az exigenciák tudománya, vannak mások, a kik a huncutság mesterségének nevezik. S a politika mesterségének újabbkori gyakorlata mindinkább szaporítja azok táborát, a kik az utóbbi nézetet osztják, mert manapság azt tartják jó politikusnak, a ki az erkölcsi világrend törvényein könnyen tulateszi magát, a ki a helyes logika elveit csillogó álokoskodásokkal minél jobban össze tudja zavarni, a legnagyobb ürgyeket képes nyomásérvek mezébe öltöztetni s a legtisztább és legegyszerűbb fogalmakat kivetkőztetni valódi jelentőségükből.

Ez utóbbi szempontból remekelt tegnap Lukács László pénzügyminiszter, mikor a képviselőházban Polónyi és Horánszky vádjaira reflektálva kijelentette, hogy a kiegyezési provizoriumot megállapító 1898. évi I-ső törvénycikknek nincsen szerződéses jellege s ezért teljesen közömbös Magyarországra nézve, hogy Ausztriában parlamentáris uton, vagy pedig a 14-ik § alapján történnek a hasonló intézkedések. Különbösen is nem ismerheti el, hogy a 14-ik § alapján való intézkedés Ausztriában alkotmányellenes volna. Hisz a 14-ik paragrafus kiegészítő része az alkotmánynak.

Milyen szépen hangzik ez a fülnek, ha az agy nem gondolkozik. Tehát az Ausztriával való gazdasági közösséget meghosszabbító törvény nem szerződéses állapot? Ha a közönséges polgári életben valaki azt állítaná, hogy a közös gazdálkodásra szerződött felek közt nincsen többé szerződéses állapot, ha azok a szerződés lejártával külön-külön kijelentik, hogy továbbra is megmaradnak a közös gazdálkodás állapotában, azt egyszerűen bolondnak nyilvánítanák, a politikában azonban megszűnik a szerződéses jelleg, ha a szerződés lejártával mindegyik fél kijelenti, hogy továbbra is megmarad a másikkal abban a tényleges viszonyban, a melyben volt a szerződés tartama alatt.

Persze az a legkevésbé sem feszélyezi a politikai bűvészeket, hogy a közösség fenntartására irányuló egyoldalú akaratnyilvánítás még nem elegendő a közösség fenntartásához, hanem okvetlenül szükséges, hogy a másik fél is hasonló módon járjon el, mint azt az 1898. évi I-ső törvénycikk is megkívánja. Ha pedig ugyanarra a közös viszonyra nézve mindkét félnek akarata megegyez, akkor már a dolog természetéből folyólag előáll a szerződéses jelleg, még akkor is, ha ezt a kölcsönös akarat egyezést írott okmányba se foglalják, mert hisz a szerződés lényegét nem az a darab papíros teszi ki, a melyre a felek akarat egyezése fixirozva

van, hanem maga két fél akaratának megegyezése, a melynek az írott szerződés csak bizonyítékul szolgál.

Már pedig ki tagadhatná, hogy az 1897. év végéig köztünk és Ausztria között szerződés szerint létezett közösségi viszony Ausztriában is, nálunk is teljesen egyező akarattal lett meghosszabbítva a folyó év végéig s ki vonhatná ezek után kétségbe, hogy az 1898. évi I-ső t.-c., a mely ennek a meghosszabbításnak az érvényét az osztrák részről bekövetkezendő hasonló és megfelelő intézkedéstől tette függővé, szerződéses jelleggel bír?

A pénzügyminiszternek másik fenomenális kijelentése az osztrák 14-ik §-ra vonatkozik s teljesen alkotmányosnak mondja a császári pátensekkel való intézkedést, mert hisz ez a rendelkezés benne van az osztrák alkotmányban.

Nos hát mi úgy tudjuk, hogy az osztrák alkotmányba ezt a szakaszt csupán szükségbeli intézkedésként vették bele, hogy az esetre, ha a parlament véletlenül éppen nem ül együtt és sürgős törvényhozási intézkedésekre mégis elkerülhetetlenül szükség van, az államgépezet fennakadást ne szenvedjen; az is köztudomásu, hogy a 14-ik §. alapján való császári intézkedésnek az osztrák alkotmány szerint is csak osztrák belügyekben van helye, de a Magyarországgal való közös vonatkozásu ügyekre nézve ki van zárva.

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

A nagyasszony álma.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Álmosan, teljesen megtörve szállt ki a vasuti kocsiból a Barinkay gyerek. Egyenesen Párisból jött, hogy jelen lehessen az öcsce lakodalmán.

Az állomásnál öcsce várt reá.

Ugyan senki sem foghatta rájuk, hogy testvérek. Tibor, az idősebb, magas, elegáns alak. Érdekesen halavány arcának igazi férfias kifejezést ad a gondosan ápolt fekete bajusz.

Csak a szemében van valami nőies lágy-ság, vagy inkább tán valami unott blazirság. Meglátszik minden mozdulatán, hogy igazi világfi. Épen ellentéte öcsce, Elek.

Inkább alacsony, mint magas. Szőke haju, zömök alak. Igazi falusi gazda típus.

Mikor bátyját megpillantotta, őszinte szeretettel, tárt karokkal sietett hozzá. Meg is ölelte ugy Istenigazában. Tibor nem is mulasztotta el, hogy az ölekezés után végig ne porolja elegáns uti ruháját.

— Servus öcsém, — ennyiből állt az egész üdvözlése.

Aztán kimért arisztokratikus léptekkel megindult a kocsi felé, mely elé pompás két fekete volt fogva.

Csak mikor már megindultak, jósokára jutott eszébe, hogy szóljon is öcscsének, ki pedig folyton beszélt mellette.

— Mondd csak Elek, hogy van anyánk?

Észrevehetőleg jól esett e kérdés a fiatalabb Barinkaynak. De azért tekintetében volt valami néma szemrehányás, mintha azt mondaná, hogy ez még csak most jut eszedbe. De azért egész gyöngédséggel válaszolt bátyjának.

— Köszönöm öreg, jól. Ugyan a mostani sok gond kissé megviselte, de azért csak megvan. Tudom alig várja már, hogy láthasson.

Fanyar mosoly jelent meg e szókra Tibor ajkán. Aztán inkább udvariasságból, mint érdeklődésből öcsce menyasszonyáról kezdett beszélni.

— Hát aztán mondd csak öregem, ki is lesz az én sógorasszonyom? Csinos-e?

Élénk pir futotta el Elek arcát e szókra. Valami erős gorombaságot akart válaszolni, de aztán mintha eszébe jutott volna valami. Egész csendesén válaszolt, de azért a hangjában ott rezgett valami keserűségtele.

— Nem szép tőled Tibor, hogy még csak menyasszonyom nevét sem jegyzed meg magadnak. Pedig mondhatom, hogy te is nagyon jól ismered.

Ez utóbbi szavakat némi gúnnyal mondta a fiatalabb Barinkay gyerek. Bátyja is érezte ezt. Meglepetve fordult öcscséhez.

— No ne neheztelj, hogy elfeledtem vá-

lasztottad nevét. Elismerem, hogy nem szép tőlem. De még mindig nem tudom, hogy ki az.

— Bálnay Pálma, — mondta Elek, miközben kutató szemekkel vizsgálta bátyja arcát.

A név hallatára Tibor arcába szökött a vér, majd hirtelen elsápadt. De aztán erőltetett nyugodtsággal szólt.

— Pálma, a szép Bálnay lány! Gratulálok öcsém a választáshoz.

Elek tekintetében valami keserű, fájdalmas kifejezés látszott erre a néhány szóra. Szeretett volna még valamit mondani bátyjának, de a kocsi befordult a százados fákkal szegélyezett parkba s a kastély erkélyén látható volt a nagyasszony, az öreg Barinkayné.

Mikor a kocsiról leszálltak, a nagyasszony átölelte rég nem látott fiát.

— Hozott Isten, édes fiam. De megemberesedtél, a mióta nem láttalak.

És szerető, gyöngéd anyai tekintettel nézte végig fia elegáns, férfias alakját.

— Siess fiam, öltözz át s aztán jöjj be a szalonba. Vendégeink vannak, Bálnayék.

Ezt már Tibor nem hallotta. Sietett szobájába, hogy átöltözködhessék. Magában mérgeledött, hogy vendégek vannak a háznál s így a hosszú utazás után nem pihenheti ki magát. De nem akart mindjárt az első nap anyjával ellenkezni, hát csak sietett, hogy a vendégeket üdvözölhesse.

Mikor leért a szalonba, egy inas jelen

Ezekből tehát következik először is az, hogy alkotmányellenesen jár el az osztrák kormány, a mely egyenesen abból a célból kergeti szét a parlamentet, hogy annak szünetelése alatt a 14-ik §. alapján intézkedhessék. Hasonlatos ez az eljárás azéhoz a bűnöséhez, a ki tudva azt, hogy a részegség enyhítő körülményt képez, mielőtt a büntett elkövetéséhez hozzáfog, kellő mennyiségű enyhítő körülményt iszik, hogy aztán részegséggel védekezhessék.

De absolute alkotmányellenes közös vonatkozású ügyekben, minő a gazdasági közösség provizoriuma s a most tárgyalt fogyasztási adó kérdése is, a 14-ik §. alapján való intézkedés. Teljes joggal mondhatta tehát Polonyi és Horánszky, hogy a magyar kormány kezére jár az osztrák kormánynak alkotmányellenes intézkedések megtételében, amikor az Ausztria népeinek alkotmányos képviselőivel való megegyezést igénylő kérdésekben ennek az alkotmányos képviselőnek hozzájárulása nélkül provokál magyar törvényhozási intézkedéseket.

Persze ha tovább fűzzük azt a szofizmat, hogy a 14. §. alkalmazása közös vonatkozású ügyekre alkotmányos dolog, mert ez a § benn van az osztrák alkotmányban, akkor azt is ráfoghatjuk, hogy ez esetben az osztrák császár az alkotmányos képviselője Ausztria népeinek, mert a 14-ik §. a császárt ruhazza fel a kizárólagos törvényhozói hatalommal. S úgy látszik ezt az alkotmányjogi képtelenséget máris forgalomba akarják hozni, mert bécsi hírek szerint az osztrák kormány el van tökévelve, hogy ha a mostani parlamenttel nem boldogul, a mostani alkotmány félretolásával a 14-ik §. segítségével az 1861-iki februári pátensnek megfelelő új alkotmányt léptet életbe Ausztriában.

A 14-ik §. tehát már nemcsak egyes osztrák belügyi kérdések ideiglenes rendezésre lesz jó, hanem az egész osztrák alkotmánynak egyoldalú felforgatására is. S a magyar kormány természetesen ezt is

tette neki, hogy a vendégek lementek a parkba s oda várják őt is.

Tibor utánuk ment. Mikor leért a parkba, a bokrokkal szegélyezett utakon céltalanul bolyongott egy ideig, mintha akaratlanul is kerülte volna a találkozást a társasággal.

Jól esett neki a magány. És itt az ősi fészekben, az ismerős fák, bokrok közt valami csendes melancholia vett erőt a lelkén. Mintegy erőszakosan tört lelkébe egy emlék. Egy karsu, ringó termetű leánynak az emléke, ki valamikor, nem is olyan nagyon régen még élénk boldogsággal töltötte be a lelkét.

Bálnay Pálmára, öcsce menyasszonyára gondolt. S a tapasztalt világfi úgy érezte, hogy ennek a leánynak az emlékére melegében dobban fel szive s valami név nélküli vágyódás kél a szívében az után a leány után.

Álmodozva s egészen elmerülve ment tovább, mikor egyszerre csak hangok ütötték meg fülét.

Önkénytelenül megállt s a sikkes, elegans világfi hallgatónni kezdett.

A közeli rózsalugasban beszélgettek. Az egyik hangban öcsce hangjára ismert Tibor s megrázkódott, mikor öcsce egy nevet ejtett ki.

— Ne ámítsuk magunkat Pálma. Mindketten tisztában vagyunk helyzetünkkel. Egymáséi leszünk, mert szüleink akarják. Régi kedvenc terve ez már az öregeknek, hogy a Bálnay leány meg az egyik Barinkay gyerek egy pár

egészen rendjén való alkotmányos dolognak fogja tartani.

Milyen könnyű szerrel lehetne megszerezni hasonló recipe szerint az orosz birodalom részére is az alkotmányos címet, ha a cár ilyen sallangra egyáltalán adna valamit. Nem kellene egyéb, mint hogy adjon birodalmának az osztrákhhoz hasonló alkotmányt, megfelelő 14-ik §-sal, aztán ennek az alkotmányos paragrafusnak a segítségével megint szépen eltörölhetné az egész alkotmányt, a mi már Lukács László szerint semmiféle alkotmányjogi kifogás alá nem eshetné, mert a 14-ik §. is benne van az alkotmányban s így az ennek alapján uralkodó fejedelemtől senki sem mondhatná, hogy nem alkotmányos.

H i r e k.

Pécs, 1898. június 17.

Ősz a nyárban.

Ezelőtt ilyenkor derült, meleg nyár volt, S csak nagy ritkán kaptunk egy-egy futó záport; A réten a széna állott már rakásba; S pompázva virágzott a buza virága; Dustermésű fáknak a gyümölcse érett, Édes reményt nyújtott s bizalmat az élet; S a mi vágyat táplált lelkünk édes álma, Nagy erősen hittük: elérjük a nyárba'.

És most ime ősz van későn jövő nyárba'; Naponkint felleg ül az égbolt aljára S hogy megindul rajta, terhes felhő léssen, Széttéríti látylát a szomorú égen.

S aztán a méhéből az eső megered, Egész nap ver, csapdos virágot, levelet; Meghajlik a mezőn a termés a széltől S a réten a széna im elveszni készül!

Szomorú idő ez! Ősz a kora nyárba'. Alig született, már elhal lelkünk álma; Reményünk naponkint félve csügged, reszket; Bocsját-e ránk az Úr majd újabb keresztet? Avagy meglegeli, a mit régen hordunk, A mitől ma is még oly terhes a gondunk S szabadulni tőle szivünk most reménylett, De hajh, ez a remény gyorsan semmivé lett!

legyen. Maga is nagyon jól tudja, hogy elsőben bátyám volt a jelölt. Azt hittem, hogy ő is lesz a szerencsés, ki önt oltárhoz vezeti. Tudom Pálma, hogy maga őt szerette, — tán még most is szereti. Bátyám is vonzódott magához, tán szerette is. És erősen hiszem, hogy ha ő nem megy Párisba, most nem lennénk mindakettlen szerencsétlenek.

— Mert azok vagyunk Pálma, ne tagadja. Nagyon jól látom én, hogy maga engem nem szeret, nem is szeretett. Nem szemrehányásként mondom én ezt magának. Hisz én is szenvedek, mert szivem már másé. Ez a mi helyzetünk Pálma. Tiszta és világos, fájdalom, nagyon is az.

Az ifju itt megszakította beszédét s valami félnék, lányos hang szűrődött át Tiborhoz.

— Mondja Elek, miért beszél ön ép most velem így most, midőn még alig pár nap választ el bennünket az esküvőtől. Miért nem mondta ezt meg már régebben. Ön férfi, önnek kellett volna erősebbnek lennie s ha érezte, hogy nem szeret, szembe kellett volna szállnia a szülői akaratával. Akkor tán másképp lett volna minden.

Az ifju hallgatott egy ideig. Majd lassu, vontatott hangon kezdett újra beszélni.

— Igaza van Pálma. Megérdemlem a szemrehányást. De azért mégsem oly nagy a hibám, mint ön gondolja.

— Ismertem az öregek tervét. Tudtam, hogy mily édes álmuk a mi egybekelésünk.

Szomorú idő ez! Ősz van im a nyárba' . . . . S hull az eső, hull, hull annak sirhalmára, Kit én úgy szerettem s a ki úgy szeretett Igaz szerelemmel, hűséggel engemet! Szerette a nyárt is, a nap ragyogását; Szellő sutogását, lomboknak zugását. Várta reménykedve most is, a tavaszba', — S hogy a nyár eljött, őt sirhalom takarja!

Ki tudja, miért van ősz a kora nyárba', Mikor hideg idő, sűrű eső járja? Az okát száz ember százképp magyarázza, Ez ebben, az abban s más másban találja. És különben mindnek az az eredménye: Ha száz oka van is, mégis ellenébe! Nem lehet semmit se sikeresen tennünk, — Legjobb türelemmel, békén elviselnünk.

És el is viseljük, más nem levén hátra. Csak lelkünk lesz üres, elveszven az álma; Csak szivünk vergődik elkeseredéssel . . . . Nyári ősz okát én — édes! — lásd megertem. Tudom, miért van most ősz a kora nyárba'; Mért vonul felhőbe nap arany sugára; S mért jár sok esőzés mindenféle tájon? — Téged sirat az ég, eltűnt boldogságom!

Honthy István.

Napirend 1898. június 18-án.

Naptár: szombat, június 18. — Római-kath.: Márkus. — Prot.: Marcell. — Görög-kel. (jun. 6.) Hiláron. — Zsidó: S. Schelach. — Nap kél 3 óra 46 perckor; nyugszik 7 óra 43 perckor. — Hold kél 2 óra 48 perckor éjjel; nyugszik 7 óra 28 perckor este.

Időjárás: hőmérséklet 15 Celsius fok meleg; légnyomás 751. — Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: változó felhőzet, hűvös, szeles idő, helyenkint csapadék várható.

— (Vasuti értekezlet.) A pécsbáttaszéki- és pécs-dolnimiholjáci vasutvonalak létesítése tárgyában folyó hó 6-án tartott törvényhatósági bizottsági értekezlet megbizta a polgármestert, hogy rövid idő alatt értekezletre hívja meg a vasutak létesítése érdekében az összes érdekelteket s köztük a Dunagőzhajós Társaságot, a püspöki, alapítványi, Majláth és Benyovszky-uradalmakat, Siklós és Baja városokat. Majorossy Imre polgármester e megbízásnak már eleget is tett s az érdekelteket folyó hó 19-én (vasárnap) délelőtt 10

És én végtelen szeretem anyámat, bátyámat is. Nem volt erőm, hogy anyám legkedvesebb ábrándját széttépjem. Másrészt félttem, hogy ha én ellenszegülök anyám akaratának, egész keserűségét bátyám ellen fordítja, mert hisz neki lett volna, hogy úgy mondjam, kötelessége az a szerep, melyre én vállalkoztam.

Tibor úgy érezte, hogy e szavakra arcába szökik a vér. Akaratlanul is közelebb húzódott a lugashoz, hogy jobban hallhassa a reánézve oly kínos, de mégis fontos beszélgetést. Öcsce szavát hallotta.

— Így volt Pálma. És én beleéltem már magam e szerepbe. Hisz sokan vannak így, kik szerelem nélkül lesznek egymáséi és azért mégis nyugodt, csendes, tán idővel még boldog életet is élnek.

— Nem is szóltam volna én magának semmit. De közbejött valami, a mi kötelességemé tette, hogy őszintén közöljek magával mindent.

— Mint tudja, bátyám ma megérkezett, tán már keres is bennünket. Együtt jöttem vele az állomásról s beszédközben szóba jött az ön neve is. És jól láttam, hogy e név hallatára bátyám elpirult, majd elsápadt. És ez a pirulás tudatta velem, hogy ön még élénk emlékében él bátyámnak. Talán szereti is önt, Pálma.

— E fölfedezésre vihar kelt szivemben. Elgondoltam, hogy mily kínos, gyötrelmes lesz

órákor a városháza közgyűlési termében tartandó értekezletre meghívta.

— (**Adomány.**) *Ullmann M. Károly*, mint az „Assecurazioni Generali” kerületi főnöke, a *Teleki* (Tauszig) Zsigmond bányatelepi szőlejében előfordult kazaltűz alkalmából, a pécsi önkéntes tűzoltó-egyesületnek és a bányatelepi tűzoltóságnak, 25—25 forintot adományozott.

— (**Szigorlat.**) *Greiner József* pécsi, végzett joghallgató, az első szigorlatot Budapesten ma sikerrel letette.

— (**Zene-estélyek.**) A pécsi kereskedelmi ifjusági kaszinóban ma és ezután minden pénteken zeneestély lesz, melyre a tagok és azok családtagjai hivatalosak.

— (**Betörés egy jegyzői hivatalba.**) Lancsukon a körjegyzői hivatalba tegnap reggelre viradóra betörték és egy csomó passzust, bélyegzőket s a talált készpénzt elvitték. Az esetről értesített *Szinkovich Károly* mohácsi főszolgabíró azonnal a helyszínére sietett és a tettesek feltalálása céljából a vizsgálatot megejtve, intézkedett azok kinyomozására vonatkozólag; egyben az alispáni hivatalt sürgönyileg értesítette a betörésről, hogy a nyomozásnak szélesebb alapokra való fektetése iránt is intézkedés tétethessék.

— (**Eljegyzés.**) *Szuly János* pécsi ügyvédnek leányát, *Gizellát*, tegnap eljegyezte *Brázay Zoltán*, *Brázay Kálmán* országgyűlési képviselő fia. Az eljegyzési ünnepélyen tegnap este a két családnak számos rokona és ismerőse volt jelen.

— (**A hivatalos órák a megyénél.**) Ma délelőtt *Trixler Károly* alispán a megyei központi tisztviselőket meghallgatta arra vonatkozólag, hogy a hivatalos óráknak csupán délelőtt, illetve a délutáni órákba való benyulásával naponta egy huzamban való megtartása miként volna lehető és kívánatos. Minden valószínűség szerint legközelebb már életbe is lép ez az új beosztás, mely szerint a megyei központi fogalmazó személyzet 8-tól 1-ig, a többiek pedig 8-tól 2-ig tartanak hivatalos

órákat, természetesen a délutáni, sorban menő, inspekciós szolgálat behozatalával. Ha azonban az új beosztás nem lesz megfelelő, vissza fognak térni a most életben levőhöz. Egyelőre az alispán a polgármesterrel egyetértőleg megteszi a szükséges intézkedéseket a tervbe vett beosztás megvalósítása céljából.

— (**Mohács veszedelme.**) Mohácsi tudósítónk írja, hogy ott tegnap délután két órákor felhőszakadás volt. A felhőszakadás következtében a mélyebb helyeken fekvő házak viz alá kerültek. A vonat egy órai késéssel érkezett meg.

— (**Új üstökös.**) Folyó hó 11-én este 9 óra 13 perckor a kaliforniai Lick-csillagdában új üstökös fedeztek föl. Fölfedezésekor a Skorpio csillag képében, 246 fok 11 perc 30 m. p. egyenes emelkedés és 25 fok 14 perc déli elhajlás alatt, tehát 22 ivmértföldnyire északra volt a piros Antares csillagtól. Naponkinti mozgása tesz 45 ivmértföldet keletre és 36 ivmértföldet délre.

— (**Leégett házak.**) Döbröközön *Berényi János*, ottani lakos háza egyik éjjel kigyuladt és egész tetőzete a tűz martalékává lett. A kár 340 frtot tesz ki. Simontornyan *Rothausser Gábor* háza szintén leégett a napokban. Itt a kár meghaladja a 400 forintot. Mindkét leégett ház biztosítva volt. Hogy a tüzek miből keletkeztek, a vizsgálat egyiknél sem tudta megállapítani.

— (**Hogy lehet adósságot fizetni?**) *Illés Istvánéknak* a Szárazd-pusztán, volt vagy száz forint adósságuk. Nagyon bántotta ez a dolog *Illés István* feleségét, *Bránya Rózát*; de hát hiába, mert csak nem tudták az adósságot kifizetni. A napokban aztán az asszonynak a hidegkut-gyöngyi vasuti állomáson akadt dolga s ott észrevett egy embert, *Kovács János* regölyi lakost, kinél sok pénzt látott. Adig forgolódott mellette, míg végre kilopta a zsebéből pénztárcáját, a miben kerek ötszáz forintot talált. Sietve vitte a pénzt haza; kifizették az adósságukat s 65 forintért bevásárlásokat is tettek. Háromszáz forintot a férj

életünk, ha bátyám önt szereti. Örökös féltékenység. tán gyűlölködés lenne részünk, pedig még gondolatjára is megremeg a lelkem.

— Ezért szóltam Pálma most, a mikor még nem késő. Feledjük a multat s legyünk jó barátok. Beszélni fogok anyámmal, maga is mondjon el mindent szüleinek s remélem, ők is be fogják látni helyzetünk lehetetlenségét. És én remélem, hogy így még tán mindketten megtaláljuk a boldogságot, melyet egymás oldalán hiába kerestünk volna.

Elhallgattak. Tibor egész valóját forró tűz járta át. Küzdött magával. Meghatották öccse nemes szavai, másrészt egész erővel ujult föl benne a régi szerelem. Tán órákig elállt volna helyén, ha öccse szavai magához nem térítik.

— Menjünk Pálma. Ugyis hosszasan maradtunk el a többiektől.

— Ne még — szólt közbe hirtelen Tibor, ki belépett a lugasba.

Meglepetve néztek rá s Elek boszusan szólt bátyjához:

— Hogyan Tibor, te itt?! Tán... hallgatóztál. Tibor elpirult.

— Bocsássanak meg Pálma. Tanuja voltam az önök beszélgetésének és őszintén mondhatom, hogy örülök neki. Boldogságomat köszönhetem neki. Mert szeretem önt Pálma, igazán, őszintén.

— Ne gondolja, hogy tán a nagyileküt akarom játszani önökkel szemben. Nem. Ha

tán a zajos nagyvárosi élet egy pillanatra feledtette is velem az ön képét, de azért itt élt az lelkemben s most ujult erővel szállta meg lelkem a régi szenvedély. Szóljon Pálma, akarja-e, hogy öcsém helyett én nyujtsam kezemet s én foglaljam el az ő helyét a maga oldala mellett?

A leány nem szólt, csak a tekintetében volt ott lelkének elfojtott s most kitört szerelme. Önfeledten, boldogan borult az öregebb *Barinkay* fiu keblére.

Elek meghatottan állt ott. Bátyja kezét szorongatta s Tibor egy kis karikagyűrűt érzett ujján, melyet öccse huzott rá.

— Köszönöm Tibor. Férfi vagy s örülök, hogy boldoggá teszed Pálmat.

Aztán megindultak mindhárman, hogy felkeressék a többieket,

Mikor a nagyasszony és *Bálnayék* megpillantották őket, nem fojthattak el egy kiáltást: Pálma Tibor karján!

De mikor megértették a helyzetet, a nagyasszony könyezve ölelte magához a remegő leányt s boldogságtól elfojtott hangon susogott.

— Így álmodtam én ezt mindig. Pálmat Tibor oldala mellett. Nem csalt meg hát az édes álom.

És csak könyezett tovább a nagyasszony, míg ajkai boldogan mosolyogtak.

Köny és mosoly, — ezekből fakad az igazi boldogság.

Deér.

tett el, a megmaradt 35 forint pedig az asszonynál maradt. De hát alig rendezték így a viszonyaikat, jöttek a csendőrök és letartóztatták őket. Az asszonynak mit volt mit tenni, töredelmesen beismerte a zsebelés elkövetését; a férj azonban a neki átadott 300 forintra azt mondotta, hogy — elégette. Mindkettőt letartóztatták és bekisérték a tamási járásbírórság börtönébe.

— (**Hiába gyűjtött.**) *Szécsi Katalin*, Szigeti-országút 81. szám alatti lakosnő, a keresményéből naponkint félretett egypár krajcárt s így lassankint 21 frt 80 krajcárt gyűjtött már össze. Az összegyűjtött pénzt ott tartogatta a szekrénye fiókjában s mikor tegnap este későn, munkája végzése után, hazatért, lakását feltörve s a szekrényfiókot üresen találta. Valami, a viszonyokkal ismerős jómadár, betört a lakásba és ellopta az asszony megtakarított pénzét. A káros nő ma reggel bejelentette az esetet a rendőrkapitánynál, a ki elrendelte az ügyben a nyomozást az ismeretlen betörő kézrekerítése végett.

— (**A familia becsülete.**) Az Uj-Dombovár melletti Nagykonda-pusztán véres verekedés volt a napokban. Idős *Papp József*, ifjú *Papp József* és *Papp István* verték és szurkálták félholtra *Pleizer József* cselédtársukat, még pedig — szerelemféltésből. A három *Papp* ugyanis sikertelenül csapta a szelet a maga módja szerint egy pusztai leánynak, mert a leány *Pleizer Józsefet* szerette. A felsült szeretők tehát boszút esküdtek *Pleizer* ellen és e boszujokat most végre is hajtották, sulyosan elverve szerencsés vetélytársukat, mert hát így kívánta a familia becsülete. Feljelentették őket a bíróságnak.

— (**Mérsékelt áru menettérti jegyek.**) *Báró Dániel Ernő* kereskedelemügyi miniszter megengedte, hogy a király ötvenéves uralkodása alkalmából Bécsben rendezett kiállítás meglátogatásának megkönnyítése céljából folyó évi július hó 1-étől szeptember hó végéig Budapestről, valamint több nagyobb vidéki állomásról, — így Pécsről is — Bécsbe, ugy, mint az 1896-ban a mi ezredéves kiállításunk alkalmával engedélyezett az osztrák vasut részéről, külön mérsékelt áru menettérti jegyek adassanak ki, melyek váltása alkalmával mindenkor egy bármely napra érvényes kiállítási jegy is fog kiadatni.

— (**Ismeretlen csirkefogók.**) Az ireghi pusztán *Molnár Lipót* és *Szili Benedek* házában egyik közelmúlt éjjel eddig még ismeretlen csirkefogók jártak. Elemelték az összes aprójószágokat s még mielőtt észrevette volna őket valaki, a zsákmánnyal kereket oldottak. Ha kézrekerülnek, a bíróság fog velük végezni.

— (**Meglopott katona.**) *Mihály János*, nagyatádi méneskatona, a napokban Csuzán járt látogatóban és itt kár érte. Ellopták az ezüst zseboráját, melyet az istállóban tartogatott az uniformisában. A meglopott katona bejelentette az esetet, de még eddig nem tudtak az óratolvaj nyomára akadni.

— (**Életunt csavargó.**) *Megunta* az életét *Udri Péter*, rovott multu mohácsi csavargó és öngyilkosságra gondolt. De hát még annyi pénze sem volt, melyen kötelet birt volna venni magának. Kaptá tehát magát és *Bernáth Györgytől* lopott kötelet. Nem

annyt azonban, a mi elég egy emberi test elbirására, hanem épen tíz forint értékűt. Persze ezért azután elfogták s nem hitték el neki, hogy azért lopta a kötelet, mert öngyilkos akart lenni és betették a börtönbe.

— **(Ismeretlen betörők.)** Baranya Sellyén a napokban *Martin* József, ottani lakosnál betörők jártak. Behatoltak az éléskamrájába az ablakon át és elvittek onnan egész kocsiderékra való élelmiszert. A káros feljelentésére megindult nyomozás még eddig nem jutott az ismeretlen betörők nyomába.

— **(A vihar áldozatai.)** Megirtuk nemrég, hogy a Dunán egy csolnak nyolc munkással felborult a nagy vihar következtében és azok a Dunába fultak. Ötnek holttestét kifogták, háromét azonban még most találták meg. A három munkás, *Orbán* Antal, *Gunya* József és *István* Mihály, a kik dautovai munkások voltak.

— **(Összelopott kocsi.)** Karancson *Nebe* Lőrincztől a napokban négy kocsikereket *Bitz* Józseftől pedig kocsiodalokat lopott el valami jómadár. A nyomozás során kiderült, hogy a tettes *Ször* Ferenc, keői lakos volt, a ki ily módon akart egy kocsit összelopni, melyet így könnyebben remélt eladni. De hát ki-sült a turpissága s most a bíróság végez vele.

— **(Bujdosik a katonaelet elöl.)** *Mészáros* Sándor simonmajori születésű, 22 éves hadköteles, nem szereti a katonaeletet. Bujdosik az elöl és pedig olyan sikerrel, hogy nem tudják kézrekeríteni. Most hivatalosan is elrendelték a körözését s ha valahol kézrekerítik, mégis csak bele kell kószolnia a katonaeletbe, mely elöl bujdosik.

— **(Menetrend-módosítás a kaposvár-fonyód-fürdőtelepi vonalon.)** A jelenleg Fonyód-fürdőtelepről délelőtt 11 óra 35 perckor induló 8413. sz. vegyesvonalat e hó 15-étől kezdve a déli vasutnak Budapestről reggel 6 óra 55 perckor induló 205. sz. vonatanak oda érkezése után, vagyis délután 12 óra 3 perckor, mint 8401. sz. személyvonalat fog indulni és Kaposvárra délután 2 óra 40 perckor érkezik; továbbá a június hó 15-től szeptember hó 15-ig bezárólag közlekedő új fürdővonalat szintén mint személyvonalat Kaposvárról délután 12 óra 5 perckor fog indulni és Fonyód-fürdőhelyre délután 2 óra 43 perckor érkezik. Végül a Fonyód-fürdőtelepről reggel 3 óra 55 perckor induló vegyesvonalat ugyancsak ez évi június hó 15-étől 10 perccel korábban, vagyis 3 óra 45 perckor indul, Kaposvárra azonban úgy, mint eddig, reggel 6 óra 45 perckor érkezik.

— **(Eltűnt százasa.)** *Dvorzsák* Verona, szakcsi korcsmárosnőnél egy százast váltattott fel *Jaksa* György, gyulajováncai lakos. A korcsmárosnő fel is váltotta a százast, de mikor pár pillanat múlva kereste, nem találta sehol. A százasa eltűnt s az asszonynak az a gyanuja támadt, hogy *Jaksa* sinkófálta el valahogy. Kárát bejelentette a csendőrségnél, a hol megindult a vizsgálat az eltűnt százasa ügyében.

— **(A játék vége.)** Bozsokon a napokban kigyuladt *Ruppert* Pál, ottani lakosnak a szalmakazla. Mint a vizsgálat kiderítette, a tüzet *Pécs* János és *Mec* János 4—6 éves gyermekek okozták, kik gyufával játszottak a szalmakazal tövében s azt így véletlenül

meggyújtották. A gyermekekre kevés felügyeletet gyakorló szülők ellen megindították a birói eljárást.

— **(Balesetet okozó kutyapécerek.)** Annak a felháborító hajszának, a mit a kutyapécerek el szoktak követni a kutyák után a piacon délelőttönként, mikor a legtöbb nép jár arra, ma meglett a szomorú következménye is. Balesetet okoztak a megvadult kutyapécerek s a balesetnek egy szegény asszony lett a sebesültje, a ki faluról jött be Pécsre, hogy itt tejet s egyebet áruljon s így megszerezze a mindennapi kenyérre valót. Az asszony *Szaurer* Jánosné, Rákosra való s egy másik falujabeli ismerős asszonnyal együtt igyekezett a kispiacra. Három kutyapécér pedig egy kis kutyát hajszolt a nagy piacon s az egyik már bele is akasztotta a kutya nyakába a drótot, azonban a fűrgé eb kiszaladt a kezéből — a dróttal együtt. A mint rohant volna utána a kutyapécér, *Szaurer* Jánosnét a *Piacsek*-ház előtt hátulról fellökte, úgy, hogy a szegény asszony hanyatt vágódott és nemcsak, hogy a fején levő kosár tört össze tartalmával együtt a sáros aszfalton, de ő maga is belevágta a fejét a járda szélébe, úgy, hogy nyomban elborította a vér. A szerencsétlenül járt asszonyt úgy emelték fel s *Winter* Károly és *Tiefenbacher* Nándor szemtanuk bekisérték a városházára, hol miután *Tolnai* Vilmos dr. a sebet bekötözte, kihallgatták s felvették a jegyzőkönyvet a kutyapécerekkel is, kik ellen a további lépéseket a bíróság fogja megtenni.

— **(Gyilkossági kísérlet.)** *Csizmadia* Róza kigyó-utcabeli leányzó ma azt a panaszt emelte a rendőrségen, hogy az éjjel egy ismerőse meg akarta gyilkolni. Az ismerős egy társasággal haladt végig az utcán s a leány megszólította, követelvé tőle a gyűrűjét és zsebkendőjét, a mit az illető pár nappal előbb elvitt tőle. A leányzó különben egyszer már az ő rábeszélésére meg is szökött s így szorosabb ismeretségi viszony áll fenn közöttük. A fiatal ember azonban a felszólításra azzal felelt, hogy jobbról, balról durván arcul ütötte a leányt, a ki sirva futott be előle a 15. számú házba. A fiatal ember azonban ide is követte és ott fojtogatni kezdte. A zajra előjött *Singer* Ignác, a kit mikor a feldühödött ifju meglátott, egy forgópisztolyt rántott elő és lelővéssel fenyegette. *Singer* természetesen megijedt és segítségért kiabált s a leány támadója erre megugrott. A panasz folytán a rendőrségre citálták a tettest; elkobozták tőle a korpusz deliktiként szolgáló forgópisztolyt s az ügyről felvett jegyzőkönyveket áttették a törvényszékhez.

— **(A választók névjegyzéke közszemlén.)** A város központi választmánya közhírré teszi, hogy a jövő évre érvényes országgyűlési képviselőválasztói névjegyzék július 5-től 25-ig betekinthező mindennap d. e. 8 órától 12 óráig a városi iktatói hivatalban s ugyanez idő alatt délután 2 órától 6 óráig lemásolható. A névjegyzék elleni felszólamlások július 5-től 15-ig adhatók be, e beadott felszólamlások pedig július 16-tól július 25-ig tekinthetők be.

— **(Csodatétel.)** Most folynak az iskolai vizsgák és az apró nemzedék szorongva mutatja a tudományát a, b, — ab-tól a ma-

gasabb egyenletig és történnek persze humoros megnyilatkozásai a gyermek-tudományoknak és gondolkozásnak. Egy hittanvizsgán történt a napokban, hogy a lelkiatya a kis hittudóst Jézus urunk isteni hatalma iránt kérdezte ott, mikor meghívták vala az Ur Jézust Káneába a hitetlenek asztalához és ottan megmutatá Isten fia a hatalmát. Midőn a hat cserepedénybe vizet töltének és Jézus kiosztá az emberek között és midőn azok az edények tartalmát kiüríték, csodálattal látták vala, hogy a viz borrá változott . . .

Mindezt ennél is szebben (legalább is hübben) elmondta a vizsgázó kis hittudós, mire a vizsgabiztos nyájasan fordult hozzá:

— Ugy-é hát édes fiacskám, ez egy csodatétel volt?

A fiu gondolkozik és felel:

— Nem, kérem.

— Mi volt hát?

— Borhamisítás.

A századvégi gyerek, az így felelt.

— **(Gigerli a bokorban.)** Esős idő utau kisütött a napsugár és két ifju a víz-cseppes lombok között Üszöghön járkálva, észreveszi, hogy az uton valakinek a lábnyomai élénken jelzik, hogy valakit itt megkergettek, sőt, hogy az egyik helyen a megkergetett egyénnek elesnie is kellett. Követték is a lábnyomokat, amelyek a bokrok közé vezettek. A bokor meg is mozdult és midőn a két ur a bokrot megpiszkálgatta, egyszerre csak egy ur megmozdul, onnan kiugrik és elmenekül. Világos nadrágba öltözött tavaszi gigerli volt, aki állítólag a vendéglői számla elől futotta be az utat egy csekélyke pincér üldözés után. Mikor a bokorból kiugrott, monoklija ott maradt és állítólag ez a korpusz delikti fogja igazolni azonosságát a rendőrség előtt.

Legszebb brilláns és gyémánt ékszerek, uri és női aranyláncok, legszebb és legfinomabb arany és ezüst órák, ezüst evőkészletek és disztárgyak finom arany karlancok és jegygyűrűk, uri, női gyűrűk, brilláns, opál, korall és granát nyakfűzerek, francia szalonn, iroda és ébresztő órák, előnyösen diszes kiállításban csakis

Schönwald Imrénél

Pécsen

szerezhetők be.

Valódi berndornfi chinaezüst és párisi christoffe féle ezüst ékszerek és disztárgyak gyári árak mellett.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL:

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapestre	8:22	11:41	3:06	11:30
B.-Szt.-Lőrincz	8:48	12:12	3:40	12:07
(B.-Szt.Lőrinczről				
B.-Sellyére v. v. 4:55, tv. sz. sz. 9:15, v. v. 3:46)				
Uj-Dombóvár érk.	9:57	1:32	5:01	1:57
Kaposvár felé ind.				
gy. v. 10:08, sz. v. 1:56, gy. v. 6:31, sz. v. 2:15)				
(Bátaszék felé sz. v. 3:10 tv. sz. sz. 2:30)				
Uj-Dombóvárról ind. 10:04	2:32	5:21	2:56	
Budapestre k. p. u. é.	1:25	8:00	8:35	8:20
		V. v.	Sz. v.	
Barcs-N.-Kanizsa-Bécs felé		8:29	6:34	
B.-Szt.-Lőrincz		9:04	7:11	
Barcs		10:51	8:55	
N.-Kanizsa		1:29	11:41	
Bécs		8:50	8:52	

	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	Gy. v.
Eszék felé	5:35	12:14	4:20	8:18
<i>Üszögh</i>	5:50	12:25	4:34	8:30
<i>Villány</i> érk.	6:39	1:10	5:24	9:18
(Mohács felé sz. v. 7:00 v. v. 10:35 sz. v. 1:55 sz. v. 9:51)				
Mohács érk.	7:44	11:35	2:39	12:35
Hajó közl. lefelé ind. reggel 8:30, fölfelé este 7:00				
<i>Villány</i> ind.	6:49	1:17	5:31	9:23
<i>Eszék</i>	8:08	2:25	6:44	10:40

PÉCSRE ÉRKEZIK:

	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.	Gy. v.
Budapestről ind.	8:30	7:15	8:00	3:00
<i>Uj-Dombovára</i> érk.	1:52	10:03	1:30	6:21

	sz. v.	gy. v.	sz. v.	sz. v.	gy. v.
Kaposvárról ind.	1:21	4:11	8:52	1:03	4:44
<i>Uj-Dombovára</i> érk.	2:26	4:46	9:52	2:07	5:14
Báttaszékről ind. tv. sz. sz. 9:52 sz. v. 9:53					
Dombovára érkezik	1:40		12:55		

	tv. sz.	sz.	sz. v.	sz. v.	sz. v.	gy. v.
<i>Uj-Dombovár</i> ind.	5:30	3:10	10:15	2:17	6:26	
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>	7:31	4:41	11:34	3:39	7:32	
<i>Pécsre</i> érk.	8:18	5:15	12:04	4:10	7:58	

Művészet, irodalom.

○ **Közép Európa térképe.** *Freytag G. és Berndt* kiadásában (Bécs VII/I. és Lipcse) most jelent meg Közép-Európa legújabb térképe, mely ugy terjedelmre (1 m. 42 cm. magas, 1 m. 16 cm. széles), mint a szép, tiszta kivitelre nézve a legjobb irodai térképek közé sorolandó. Magában foglalja az összes vasuti és gőzhajózási vonalakat, a fontosabb állomások, csomó és végpontok neveit, ugy a hajózási vonalakat is. A térképen minden állam más-más színnel van föltüntetve s a tér-

képet London, Havre, Párizs, Barcelona, Algier, Athen, Smyrna, Konstantinápoly, Odessza, Szent-Pétervár, Stokholm, Krisztiania városokat magukban foglaló államok határolják. Igen emeli ezen térkép értékét a közép tengeri hajójáratok jelzése, mely a levantei kereskedelem folytán a kelettel összekötetésben levőknek különösen fontos. Ára (4 nagy lapon) 3 frt 50 kr.; vászonra vonva és pálcákkal el látva 6 frt.

◎ **Az elhunyt versei.** *Kasza* József drnak, a pécsi püspöki jogakadémia korán elhunyt, nagytudású tanárjának sok szép verse maradt hátra kéziratban, a melyet most sajtó alá rendez *Kaufmann* Mátyás joghallgató és a kiadása által nyert tiszta jövedelemből az elhunyt tanár nevére egy alapítvány fog létesített a pécsi püspöki jogakadémia hallgatói részére.

Törvénykezés.

§ **Kölcson a más földjére.** A bodolai takarékpénztártól *Schmidt* Ádám mai lakos felvett kölcson százhusz forintot egy adóslévre, a melyre azonban még sógorának, *Viszler* Konrádnak nevét is ráírta, mint jótállót. A takarékpénztár ezen aláírás alapján bekebelezte a követelést *Viszler*nek ingatlanára, a mit az megtudván, utána járt a dolognak és felfedezte sógorának manipulációját és arról jelentést tett a hatóságnál. Ezért került ma *Schmidt* Ádám a törvényszék elé, a hol

tizennégy napi elzárást mértek reá magán-, és közokirat hamisítás miatt, a mely ítéletben ő meg is nyugodott.

§ **Rendőrsértő kisbíró.** Folyó évi január 28-án *Balog* Lajos viszlói kisbíró egy földijével, *Margit* Józseffel Siklóson járt és délelőtt tíz órakor beülvén ott egy kocsmába, ittak egészen délután három óráig. Természetesen megártott nekik az ital, ugy, hogy a mint az ajtón kijöttek, *Balog* elesett, társa pedig, amint felemelni akarta, szintén mellé zuhant és megbámulásukra egész tömeg ember gyült köréjük. Egy rendőr felszólította a részeg embereket, hogy kövessék a városházára, mire *Balog* olyan dühbe jött, hogy a rendőrt mellbe ragadva, szidalmazta, midőn pedig az mégis befelé kísérte őket, az uton meg akarta őt vesztegetni egy forinttal. Ezért ma a törvényszék hatóság elleni erőszak és megvesztegetés kísérlete miatt két napi elzárásra s további egy napi elzárásra változtatandó 5 frt pénzbüntetésre ítélte *Balogot*, ki megnyugodván az ítéletben, az jogerőre emelkedett.

T a n ü g y.

)(**Helyettesítés.** A vallás és közoktatásügyi miniszter *Salamon* József kir. tanácsos pécsi tanfelügyelőt helyettesként kiküldötte a csurgói tanítóképezdében folyó hó huszonkettedikén tartandó vizsgálatok elnökévé, mivel az ottani tanfelügyelő betegsége miatt az elnöki tiszt betöltésében akadályozva van.

— Óh nem. Atyád Verneul tulajdonosa volt, neve: *Szent Helena* grófja!

— Szent Helena grófja!? — kiáltott fel meglepetten Erzsébet. Volt még több hasonnevű gróf is Franciaországban?

— Nem. Hiszen azért volt oly nagy az öröm René születése alkalmával, mert ő volt a Szent Helenaiak utolsó férfi sarja. Ha René nem született volna, akkor atyjával kihalt volna ez a büszke nemesi család.

— Akkor René, atyád él s Párisban lakik — mondá hirtelen Erzsébet.

— Az lehetetlen! — kiáltott Dousolené.

— Kérlek mond el, honnan tudod ezt? — kérde izgatottan a fiatal kapitány.

— Fivérem a legutóbbi látogatása alkalmával marasztalásomra azzal mentegődött, hogy nem maradhat tovább, mert még Párisban meg kell látogatnia a király szárnysegédét, Szent Helena grófját. A mint itt hallottam, azonnal emlékeztem e névre, mert épen így hívják azt a szigetet is, melyre Napoleont száműzték.

A kapitány néhány percre elgondolkozott. Furcsának tetszett neki az a gondolat, hogy ő, aki egyike volt Napoleon leglelkesebb hiveinek, most hirtelen a királytól kérje grófi rangjának érvényesítését s a király szárnysegéde fiának valja magát. De csakhamar lecsillapította feltámadó lelkiismeretét.

Gyakran megesik az emberi életben, hogy megvetéssel fordulunk el attól, mi számunkra elérhetlen, míg ha elérhetésre kilátásunk nyílik, mindent elkövetünk, hogy azt magunkévá tegyük.

— Ha tényleg él Párisban egy Szent Helena gróf,

életét akartuk megmenteni. Ma, midőn minden veszély elmúlt, bátran beszélhettem, sőt beszélnem kellett!

— Eskü mindenkor eskü marad! — válaszolt az öreg kenetteljes hangon. S végre is mi haszna van Renének abból, hogy megtudta származásának titkát?

— A régi kormány, a régi nemesség visszatért, René most már érvényesítheti jogait.

— És érvényesíteni is fogom — kiáltott lelkesedve a fiatal kapitány. Kedves atyám, édes anyám! Sok hálaival tartozom nektek, többel, mintha valóban szüleim lennétek s meglátjátok, hogy hálás gyermeketek leszek . . . .

— De a világ előtt mégis jobbnak látom egy grófnak, mint a szerény villiersi Dousoléknak a fia lenni — szólt közbe gunyosan az öreg ember.

A célzás talált s René mélyen elpirult.

— Tévedsz atyám. Nem a hiuság készlet, hogy jogaimat igénybe vegyem.

— Első sorban is kedves fiam, ott kell kezdenünk, hogy be sem tudod bizonyítani jogaid valódiságát.

— Miért ne? Bizonyára él még valaki azok közül az emberek közül, kik atyámat ismerték. Ezenfelül anyám levelekről is beszélt, melyeket a gróf hozzátok intézett. Meg vannak még azok a levelek?

— Hogyne, hiszen ugy megőriztem őket, mint a szemem fényét. Majd mindjárt előhozom őket, — mondá Dousolné, miközben egy ládához tipegett, a melyből egyenként nyujtotta fel a feszülten várakozó Renének származása bizonyítékait.

— Itt van az az ingecske, a melyben a keresztvízre tartottunk téged. Nézd meg jól. Bele van hímézve

(Pécsi tanítók a rajztanfolyamon.)
Tegnapelőtt kezdődött meg Budapesten a vakáció tartamára június tizenötől, szeptember tizenötödikéig tartó rajztanfolyam, már a második évben, melynek előző évi tanfolyamában Pécsről a múlt évben is résztvettek Germán István és Skolnik Géza tanítók, kik most is felutaztak már e tanfolyamban való részvételre. A két tanító ezen időre az államtól 200—200 forint segélyben részesül és a város is megszavazott részükre egyenként hatvan forintot költségeik fedezésére.

Közgazdaság.

Kis-Kőszeg, mint a dunai halászsok főfészke.

Kis-Kőszegen lakó német ajku lakosok kizárólagos foglalkozása a halászat, de ez a foglalkozás a halaknak szembeötlő megfogózkodásával — mit a folyamatban levő Dunaszabályozás, a Dunamenti rétségeknél ármentessé való tévése, a gátak, a Duna vizén járó hajók okoznak — az utóbbi időben nagyot hanyatlott.

Hej! pedig valamikor kincses bányá volt a kis-kőszegi lakosoknak a dunai halászat.

Volt idő, mikor a halász egy éjjel »egy fogással« egy kis vagyont szerzett, ekkor a bérlők meggazdagodtak, a jólét, a pazar jólét az egész falun észlelhető volt, mert a német halász szükségleteinek beszerzése folytán a többi mesterembereknek is bőven juttatott.

De mióta a halászi ipar pang, egy bizonyos nyomás (mely napról-napra nagyobb mérvű lesz) észlelhető a finansziális állapotokon, ehhez járul a naponta jobban szaporodó községi pótdadó, a közterhek, a mindig jobban

emelkedő halászi bér stb., mely okok nyomásztólag hatnak az egész községre. De mind ezen utóbbi bajok könnyen eltűnének községünk felett, ha a halak annyira kiveszöben nem lennének.

Oka pedig ennek a szomorú helyzetnek — s községünk existenciájára való tekintetből, mondhatni kétségbeejtő állapotnak — az, hogy a halak nem tudnak szaporodni. A szaporodást pedig akadályozzák — a mint már említém — a gátak, töltések stb. és pedig anynyiban, hogy azok a Duna kiáradását meggátolják a közeli rétségekre, a hol pedig tudvalevőleg szaporodhatik csak a hal millió számban.

Az, a ki tudja, hogy miképp szaporodnak és miképp szaporodhatik csak a hal, az szavaim igazságát kétségbe nem vonja.

Tovább menve — fájdalom — a Duna rák-állományáról is csak szomorú jelentést tehetek.

Kiveszett a vizeknek ez a speciális lakója is, csaknem teljesen.

Az 1878. év tavaszán a parti lakók egy különös, de csodaszamba menő dolognak voltak szemtanúi.

Nagy csodálkozásukra ezer meg ezer számban jöttek ki a rákok a vízből a szárazra, hogy életüket ott bevégezve, megdögöljenek.

Mint a hogy a vándormadarak seregesen, egy titkos ösztön által tüzelve, kelnek keleti utjukra, úgy a rákok is abban a fentemlített időben, mintegy varázstsítésre, a természet-tudósok által sem ismert okoknál fogva, egyszerre csak ott hagyták vízi lakhelyüket és tanyájukat, betegesen, bágyadtan kikászolódtak a partra: megdögleni. Hogy mi okozta a rákok ily csodaszzerű megfogózkodásait avagy betegségüket, azt nem tudjuk. Szóval . . . elfogytak, elvesztek és csak úgy néha-néha fognak a halászsok egyet-kettőt, de a melyet a lelkiismeretes halász

a szaporodás okáért azonnal vissza vet megint a vízbe.

Ritka eset az, hogy tíz-husz darabnál több akadjon a halász hálójába. Hej! pedig a régi világban ez volt az inas-gyerekek pénzforrása.

Zsákszámra, hátukon »zsákban« hordva árulták, kínálták a parti lakosoknak egy-két hatosért és dacára ezen olcsó árának, nem volt inas, ki minden hétben a rák árából meg ne szerezte volna a forintját. Ma pedig örül a legény, ha a halászatból bir ennyit megszerezni.

Szóval, manap mostoha viszonyok környékezik halászaikat, ezeket a jó, szorgalmas, becsületes embereket, ők, kik azelőtt a jó módhoz voltak szoktatva, bizony ma — nem ritkán — szükségét is szenvednek.

Vissza jön-e még a dunai halászatra a rég elmúlt aranykor ismét? Fájdalom, soha többé!

A halászsok a halászi idény alatt valószínűs nomád életet élnek, ott ütök fel — ha ők a tanyától távol dolgoznak — sátorfájukat, a hol kifáradt testük a pihenést megkívánja; ott fogyasztják el ételmi szereiket, a hol megéheznek.

A halászi kirándulás nálunk rendszeren tizenhárom napig tart. Minden tizenharmadik napon a zsákmánnyal, no meg az üres »tari-znyákkal«, »kulacsokkal« térnek haza családjaikhoz, hol a családanya a gyermekekkel patriarchalis szeretettel fogadja a mindenkor már az asztalon párolgó vacsorával.

A vacsora ilyenkor leves és tésztából áll, mert a halász az idény alatt csaknem mindenkor, hol főtt, hol sült hal étkekkel él.

A halász működésének idejét rendszerint az esteli — úgy szürkület utáni — időre teszi, de mégis legjobban kedveznek neki a holdvilágos esték, mikor a víz nyugodt, csen-

a grófi korona. Itt vannak atyád összes levelei. S végül itt van egy medailon, melyben anyád arcképe van.

René egyenként vette el a felé nyújtott tárgyakat s végül kinyitva az értékes, drága kövekkel díszített medailont, hosszasan elmerült édes anyja képének szemlélésébe. Majd atnyújtotta a képet Erzsébetnek:

— Nézd Erzsébet, ez volt édes anyám!

Oly hévvel, oly ihlettel ejtette ki e szavakat, mintha életében először mondta volna azt a boldogító nevet: »édes anyám«.

— Elegendjél meg azzal René, hogy megláttad édes anyád arcképét — mondá Erzsébet visszanyujtva férjének a medailont.

— Hogy érted ezt kedvesem?

— Ugy, hogy ne hagyd magad egy csábító lidércfénytől elvakítani s ne óhajtozz elérhetlenek után.

— Ez nem lidércfény, sem látszat többé, ez már elvitázhatlan valóság.

— Pedig jobb lenne feleségedre hallgatnod fiam — mondá az öreg Dousole. Senki sem fogja elhinni, hogy grófi gyermek vagy, neked meg nincs módodban azt bebizonyítani. S végül kinevetnének, hogy oly balga voltál, nem létező, vagy legalább is be nem bizonyítható jogot formálni egy előkelő francia nemesi névre.

— Itt vannak a bizonyítékaim! — szólt René az asztalra mutatva, hol az anyja által előszedett ereklyék feküdtek. Azonkívül ti is itt vagytok még, kik jogaim valóságát igazolni tudjátok s lesznek talán még kivületek is olyanok, kik emlékezni fognak grófi szüleimre. S épen ezért megfogadom, hogy addig nem távozom Francia-

országból, míg csak a világ előtt is el nem érem grófi rangomat.

— René kérlek, gondolj atyámra, ki reánk vár — könyörgött könyes szemekkel Erzsébet.

— Óh már gondoltam reá! — szólt René nem minden gúny nélkül — s ez itt egyik nyomós oka annak, hogy jogaimnak érvényt szerezni óhajtok. Még világosan emlékszem, hogy Wendelberg báró mennyire ragaszkodott az én nemesi származásomhoz, mily nehezére esett egyetlen leányát az egyszerű pór származású Dousole kapitányhoz nőül adni. Valóban Erzsébet, atyádnak is tartozom azzal, hogy régi vágyát kielégítem s tényleg előkelő származású legyek!

A fiatal asszony megütközve tekintett férjére, kit — dacára annak, hogy hevesvérűnek s nagy rajongónak ismert — még nem hallott sohasem ily hangon beszélni.

— Atyám tudja, hogy boldog vagyok s ez neki elég — mondá Erzsébet szeliden.

— Tévedsz kicsikém. Te tapasztalatlanságodban még nem ismered a világot. Atyád sohasem bocsájtana meg neked, ha elszalasztanám a kedvező alkalmat, mely neked kínálkozik. De nemcsak atyádnak, hanem családomnak, melyből származásomnak s főleg szeretett hazámnak tartozom azzal, hogy jogaimat érvényesítem. Dousole René, az egykori Bonaparte imádó kapitány meghalt, ő már nem lehetett hasznára Franciaországnak, de hasznára lehet, sőt lesz is a Verneuli gróf!

— Verneuli gróf? — ismételte az öreg asszony. Hogy jutsz erre a gondolatra fiam?

— Nos nem így hívták atyámat?

des és zajtalan, mert ilyenkor tömörülnek a legjobban egy csoportba a halak.

Gyengébb fogást ígér a hajnali óra, legkevesebbel kecsegtet ellenben a nappali halászat.

Az estéli halászat után »karajra« (partra) huzzák ladikjukat és a rögtönzött sátorukba vonulva, vagy ennek hiányában a szabad ég alatt küzdenek, már most bajos megmondani jobban-e az álmosággal vagy a szunyogok millióival.

Szóval, áthuzva az éjet, korán reggel újra hozzá látnak a munkához s így tovább, felváltva a munkát evéssel, alvással; míg végre a tizenharmadik napon hol örömmel, hol csüggedten — már a mint a szerencse kísérte hálóját — tér haza a halász fészkebe, hol egy napon át kipihen magát, vagy elrongyolódott hálóját kijavítja, de mindemellett erőt gyűjt a jövő napok munkájára. Regényes életmódot élnek — igen természetesen, ha szerencse övedzi hálóját — a halásztanyán.

Mi ez?

Képzeld a szives olvasó egy erdővel körített, szép zöld pázsiton, hömpölygő vízzel szegélyezett helyen, ott hol az erdei és vízi madarak zengései kellemes harmóniába vegyülnek, hol a fák, a tarkálló milliónyi réti virágok lehelik az ábrándozásra készítő illatjukat, hol a zord magány a természet örökifju szépségét nem tudja leküzdeni, sőt ellenkezőleg, az ott való tartózkodásra hangolja a szabad természetért rajongó embert, egy házat és előtte fog állni a halásztanya, minden varázs és bűvkörével együtt.

Mennyi rege, mennyi varázs övez egy ilyen halásztanyát!

Itt éli le a halász életének a legszebb idejét. Mert ha a halász a tanya-ház közelében végzi munkáját, úgy az éjszakai nyugalomra oda vonul, hol az estnek a legkiemelkedőbb mozzanata, a vacsora-készítés, a mely tulajdonképpen nem más, mint a világra szóló és az inyeket csiklandozásba ejtő halász-lé, vagy másként mondva: halpaprikás, a mely ételt — az általános hit szerint — sem az asszony, sem a főző-nő, de a világnak egy szakácsa sem tud úgy elkészíteni, mint maga a halász.

Ott kuporodnak mindnyájan az üst körül, mulatva annak sístergő zenéje mellett és kéjjel szívják magukba az üstből kipárolgó illatot, alig várva az étel elkészültét.

Mohó étvágygyal költik azt el, természetesen a telt — de borral ám — »kulacsnak« kézről-kézre való adása mellett. Vacsora után következik amugy pipaszó mellett a baráti élcelkedés és a vig fecsegés. Mig végre álomra hajtván fejüket a halász-ház valamely zugában, így töltik a millió szunyogok csipkedése mellett az éjet, hol azonban a hajnal hasadása már ébren találja éber halászaikat. A halászt munkájában támogatja, illetve segítségére van a segéd és az inas, kik vele — úgy szólván — egy családot képeznek. Az inast három évre tanoncul felveszi és ezen évek elteltével felszabadítja.

Felszabadulási ajándéku kap tanítómesterétől egy öltözet új ruhát. A segédek nemely helyen heti-pénz, de a legtöbb helyen a zsákmány ötödik része illeti meg és teljes ellátás.

Jung Ferencz.

TÁVIRATOK.

— **A főrendiházból.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A főrendiház ma rövid ülést tartott. *Tóth Vilmos*, elhunyt főrendiházi elnök emlékét jegyzőkönyvbe iktatták.

— **Az országgyűlésből.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén megszavazták a fo-

gyasztási adójavaslatokat harmadszori olvasásban is; továbbá a boritaladónak Horvát-Szlavonországba való behozatalát és a zsidó—nagybányai vicinálit. Tudomásul vették az iparfelügyelőségnek az építőiparra való kiterjesztéséről szóló jelentését is. Végül az igazságügyminiszter felett *Molnár János* interpellációjára a „Krestan“ című tót néppárti hetilap ügyében.

— **A buzaspékuláns ügye.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) New-Yorkból írják, hogy a buzaspékuláció miatt a bukás szélére került *Leiter József* egymillió bórzedifferenciát atyja rendezni fogja.

— **Örült merénylő.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Londonból jön hír, hogy *Arco-Valley* német nagykövetségi titkár ellen elkövetett merénylő tetteséről megállapították, hogy elmezavart.

— **Antisze-ita zavargások.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Galicia több járásában antiszemita forrongás ütött ki. *Pininsky* helytartó az intézkedések megtétele végett a járásokba kiutazott.

— **Spanyol-amerikai háború** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Madridból írják, hogy *Cervera* táviratozott, miszerint őszig elegendő élelmiszere van.

— **Kabinet-válság Franciaországban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Párisban *Dupuyt* bizzak meg a kabinet-alakítással.

— **Képviselő-választások Németországban.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Berlinből írják, hogy eddig 191 képviselőt választottak meg, köztük 30 szociáldemokratát.

Budapesti börze.

— Reich Jenő és Társa távirati jelentése. —
Bpest, június 17.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: 9.44; júniusra: 11.43. — *Tengeri*, júliusra: 5.09; őszre: 5.13. — *Rozs*, őszre: 7.16. — *Zab*, őszre: 5.74.

Az értéktőzsdén az árak a következők: Osztrák hitelrészvény: 358.25 — Magyar hitelrészvény: 396.50 — Államvasut: 360.50 —

Nyilt-tér.*)

GLEICHENBERGI GYÓGYHELY
Steierországban.

Gyógyeszközök: égvényes-földes források, savó, tehén és kecsketej (száraz takarmány), kefir, fenyő- és gyógyszer-belégzés, forrás-só-belégzés külön kabinokban, pneumatikus kamra, kénsavas, acél- és habzó fürdők, hidegvíz-gyógyintézet.

Idény május 1-től szeptember végéig.

Felvilágosítás és prospektus ingyen; megrendeléseket elfogad a gyógyhely igazgatósága **Gleichenbergben.**

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy miután az idei

asphalt munkálatok

kezdését vették, a minőségre kifogástalan, áraiban is mérsékelt,

mindennemű magán-megrendeléseket

u. m.: **udvarok, folyosók, kapualjak, raktárak, műhelyek stb. burkolását és nedves falak teljes szárazzá tételét** jótállás mellett elvállalom.

Szives megrendeléseket kér

Lauber Rezső Pécs

Mária-utcza 43. sz.

a magyar asphalt részv. társ. képviselője.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

332. sz.
1898.

Árvári hírdetmény.

Alulírott királyi közjegyző ezennel közhírré teszi, hogy a *Schapringer J.* cégnél zálogban levő

különféle értékpapírok,

ugymint: 1860 és 1864-iki államsorsjegyek, magyar nyereség, tiszavölgyi, osztrák hitel sorsjegyek, magyar jelzálog hitelbank 3% és 4% nyereség kötvények, 2% szerb sorsjegyek, magyar és osztrák vöröskereszt sorsjegyek, Rudolf sorsjegyek, 3% osztrák földhitelintézeti nyer. kötvény, Innsbruki, Salzburgi, Leicachi, Bazilikai és jószív sorsjegyek alulírott kir. közjegyző hivatalos helyiségében 1898. évi június hó 23. napján d. u. 3 órától kezdve a kereskedelmi törvény 306. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénzfizetés mellett nyilvános árverés útján eladatni fognak.

Kelt Pécsen, 1898. évi június hó 16. napján.

Dr. Blum Béla s. k.
királyi közjegyző.

6291. szám.
tlkv. 1898.

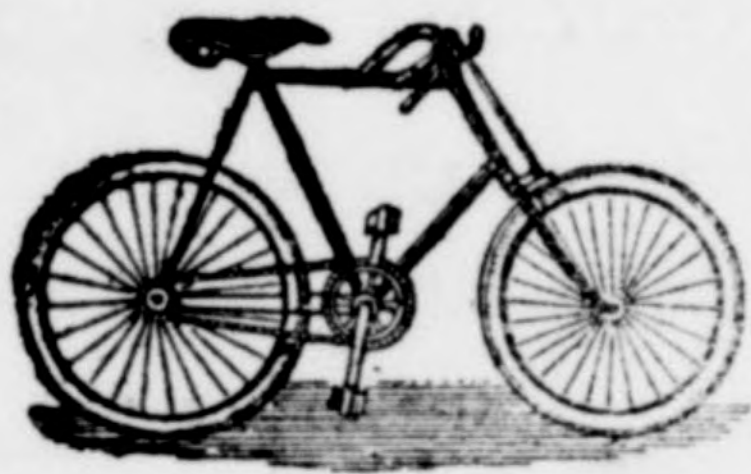
Árverési hirdetemény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy Josipovits Mátyás pécsi lakos végrehajthatónak, ifju Josipovits József pécsi lakos végrehajtást szenvedő ellen, 375 frt tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróság területén levő, Pécs szab. kir. város határában fekvő, a pécsi 1745. sz. betétben I. 1—2 sorsz. 7139/1. és 7139/2. hrsz. szőlő és szántóra 388 frt becsár, mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi július hó 11. napján délelőtt 10 órakor a pécsi kir. törvényszék árverési helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 38 forint, 80 forintot készpénzben, vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, 1898. évi április hó 23. napján. A kir. törvszék tlkvi hatósága.

Bogyay Pongrácz
kir. trvszéki bíró.

Szállítok Önnek egy legfinomabb, könnyen járó az 1898-ik évi minden ujtitásaival ellátott

elsőrendű pnematikus

kerék párt

eredeti angol szerkezettel csak 105 frt készpénzért, egy évi jótállás mellett.

EHRENWALD LEO
Pozsony.

326. sz.

vgr. 1898.

Árverési hirdetemény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsvárad kir. járásbíróság 1898. évi V. II. 22. számú végzése következtében Dr. Ferenczy László ügyvéd által képviselt Lichtfusz Nándor javára Petz János ellen 51 frt 53 kr. s jár. erejéig 1898. évi május hó 18-án foganatosított végrehajtás útján felülfoglalt és 305 frtra becsült lovak, gazdasági eszközök, szoba-butor s ágyi ruhából álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsvárad kir. járásbíróság V. II. 22/2. 1898. számú végzése folytán 51 frt 53 kr. tőkekövetelés, ennek 1897. évi április hó 7. napjától járó 8% kamatai és pedig összesen 82 frt 05 krban bíróság már megállapított költségek erejéig **Feked községben, az alperes lakásán** leendő eszközlésére 1898. évi június hó 25. napjának délelőtti 11 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvénycikk 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pécsváradon, 1898. évi június hó 8. napján.

Kovácsy Gyula
kir. bir. végrehajtó.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY.

Alólirt, mint **Kocsis Ignác** siklósi lakos közadós tömeggondnoka, a csödválasztmányának 1898. évi június hó 15. megtartott ülésében hozott határozata folytán, ezennel közhírré teszem, hogy **Kocsis Ignác csödtömegéhez tartozó és Siklós nagyközségben** levő a siklósi 580. sz. tjkvben felvett 614. hszsz. **külkért** 470/c sz. a. belsőségen emelt

gőzmalom teljes felszereléssel

Schranz és Rödiger bécsi cég gyárában készült **kazámmal, Schranz és Rödiger** bécsi cég gyárában készült s teljesen jókarban levő **Compoundrendszerű 8 Atm. nyomással bíró gőzgéppel**, az összes malom berendezéssel; továbbá ugyancsak a siklósi 580. sz. tjkvben felvett 615. hszsz. 470. és 470/b. hszsz. **házak és ehez tartozó mosóhelyek, zárt ajánlati tárgyalással összekötött szóbeli árverés útján**, az alább közölt feltételek mellett örökáron eladatnak.

A zárt ajánlatok beadására **1898. évi július hó 5-ik napjának déli 12 órája**, a szóbeli árverés megtartására ugyancsak **1898. évi július hó 5-ik napjának délután 3 órája** tűzetik ki, mely határnapig a zárt ajánlatok a megfelelő bánatpénzzel ellátva alulirt tömeggondnok kezeihez átadandók, illetőleg a szóbeli árverés alulirt tömeggondnoknak **Pécsett, Jókai-tér 3. sz. a. levő ügyvédi irodájában** fog megtartatni.

A feltételek a következők:

1) A siklósi 580. sz. tjkvben felvett 614. hszsz. kert 470/c hszsz. belsőség s ezen emelt gőzmalom, kazán, gőzgép és malomfelszerelések kikiáltási ára 6368 frt 78 kr. bíróság megállapított becsára; — a siklósi 580 sz. tjkvben felvett 615 hszsz. 470. és 470/b. hszsz. házak és mosóhely kikiáltási ára 2411 frt 17 kr. bíróság megállapított becsára.

2) A zárt ajánlati tárgyaláson, illetőleg szóbeli árverésen részt venni óhajtok tartoznak zárt ajánlataikhoz a fenti kikiáltási árnak 10%-kát, 636 frt 88 krt, illetőleg 241 frt 18 krt, készpénzben vagy ovadékképes értékpapirban bánatpénzzel mellékelni, illetőleg a szóbeli árverés megkezdése előtt alulirt tömeggondnok kezeihez lefizetni.

3) A zárt ajánlatban a megajánlott vételár világosan kiírandó s az ajánlattevő ajánlatát sajátkezűleg aláírni s kijelenteni tartozik, hogy a feltételek előtte teljesen ismeretesek. A szóbeli árverésen résztvenni óhajtok ezen kijelentést az árverés megkezdése előtt az árverési feltételek aláírásával tartoznak megtenni.

4) Zárt ajánlatok a fenti ingatlanokra akár együttesen, akár pedig külön-külön is megtehetők, a szóbeli árverés is a beérkezett ajánlatokhoz képest a fenti ingatlanokra együttesen, esetleg külön-külön is fog megtartatni.

5) Ugy a zárt ajánlatokban, mint a szóbeli árverésen tett ígéret az ígertetőre feltétlenül kötelező; a csödválasztmány azonban fenntartja magának a jogot a beérkezett zárt ajánlatok, illetőleg a tett szóbeli ígéretek közül tetszés szerint választani, esetleg valamennyit is visszautasítani.

6) A csödválasztmány által elfogadott ajánlat, illetőleg szóbeli ígéret folytán tömeggondnok vevővel az adásvevési szerződést azonnal megkötí, vevő bánatpénzét visszatartja és a többi ajánlattevő, illetőleg árverező bánatpénzét visszaadja.

7) Vevő a vételárat két egyenlő részben tartozik megfizetni; az első, a megajánlandó vételár felét az ajánlati tárgyalás, illetőleg szóbeli árverés napjától számított 3 nap alatt; a második, vagyis a megajánlandó vételár másik felét az ajánlati tárgyalás illetőleg szóbeli árverés napjától számított 45 nap alatt tartozik a tömeggondnok kezeihez megfizetni; mégis a visszatartott bánatpénz, a második részletbe beszámíttatik.

8) Vevő az általa megvett ingatlanok és tartozékainak csakis a vételár első részletének lefizetése után lép birtokába, ettől a naptól huzza hasznait és viseli terheit, a tulajdonjog bekebelezése mégis csak a vételár teljes lefizetése után engedtetik meg, s részére külön bekebelezési engedély, illetőleg végleges szerződés fog kiállítatni.

9) Vevő a tulajdonjog bekebelezését saját költségén tartozik eszközöltetni, s vele kötendő szerződés után megjáró bélyeg s egyéb költségeket, valamint a ki szabandó kincstári illetéket is a vevő viseli.

10) Vevő az összes épületeket, malmot s felszerelést azonnal tűzkár ellen biztosítani tartozik.

11) Amennyiben vevő az itt megszabott feltételeknek meg nem felelne, különösen vételárfizetési kötelezettségének pontosan eleget nem tenne, az általa tett ajánlat, illetőleg szóbeli ígéret, esetleg pedig a vele már megkötött szerződés hatályát veszti s vevő a letett bánatpénzét, úgy a netán tett részfizetéseket a csödtömeg javára elveszti, mégis fenntartja magának a csödválasztmány annak elhatározását, hogy vevőtől a szerződés betartását s még hátralékos vételár tartozás megfizetését megkövetelje.

Az eladás tárgyát képező gőzgép, kazán s malomfelszerelések szakértői leírása alulirt tömeggondnoknál betekinthező.

Pécsett, 1898. június 16.

Dr. NICK ALAJOS

ügyvéd,

Kocsis Ignác csödtömeggondnoka.